

खपरचैव क्रमाद्वामेन विभ्रतो । खं लिखन्ती जटामेकां
विभ्रतो धिरसा खयम् । सुखमात्राधरा शीघ्रं धीवाया-
मपि सर्वदा । वत्सा नागहारन्तु विभ्रतो रक्तलोचना ।
कृष्णवस्त्रधरां कक्षां व्याघ्राजिनसमन्विता । वामपादं
गवहृदि संस्थाप्य दक्षिणं पदम् । विन्यस्य सिंहपृष्ठे तु ले-
लिङ्गानांऽऽसवं खयम् । साट्टहासमहाघोरावावयुक्ताऽति
भोषणा । विन्योयतारा सततं भक्तिमद्भिः सुखेषुभः ।
एतस्याः संप्रपद्यामि या अष्टौ योगिन्योमताः । महा-
काल्यश्च रुद्राणी उपा भीमा तथैव च । घोरा च भ्राम-
रो चैव महारात्रिश्च सप्तमी । भैरवी चाष्टमी प्रोक्ता
योगिनीस्तु प्रपूजयेत् । तन्त्रसा० पञ्चाक्षरीं विद्यां
प्रदर्शयति “पञ्चाक्षरी एकजटा (ओम्) ताराभावे महेश्वरि ! ।
(ओम्) ताराद्या तु भवेद्देवि ! त्रीमन्नीलसरस्वती” । “अन्यासां
विद्यानामेकजटैव देवता प्रकृतित्वात्” कृष्णा० । तद्भेदाच्च
“ताराघोषा महोषा च वज्रा काळी सरस्वती । कामे
श्वरी च चासृगुहा इत्यष्टौ तारिणीभिदाः” तन्त्रसा० ।

एकजन्मन् पु० एकं प्रधानं जन्म यस्य एकेभ्यो प्रधानेभ्यो
दिक्पादांशेभ्यो वा जन्म यस्य वा । इदमे त्रिका० इत
मनुष्यापेक्षया प्रधानभोगसाधनजन्मत्वेन दिक्पादांश-
मुख्येन च तथात्वम् । एकमेव न द्वितोयं जन्म यस्य । र
२२७८जातो पुं स्त्री तस्य सावित्तजन्माभावात् गर्भमा-
तजन्मकत्वात्तथात्वम् स्त्रियां वा डाप् ।

एकजाति पुं स्त्री एका जातिर्जन्मास् । श्रुद्जातो “ब्राह्मणः
क्षत्रियो वैश्यस्त्रयोवर्णा द्विजातयः । चतुर्थ एकजातिस्तु
श्रुद्गो नास्ति तु पञ्चमः” मनुना तस्यैकमात्रजन्मत्वप्रति-
पादनेन द्विजातिवत् सावित्तजन्मराहित्येन एकजातित्वम् ।
“एकजातिर्द्विजातीस्तु याचा दारुण्या जपन्” मनुः ।
“एकजातेरयं धर्मो यद्विष्णोर्ब्रह्मधारणम्” पुरा० । सु-
श्रुतोक्ते श्रुतिभेदे । “एकजातीनतस्मै” कीटान् व-
क्ष्यामि भेदतः । सामान्यतोदष्टब्रह्मैः साध्यासाध्यक्र-
मेण च । त्रिकष्टकः कुक्षी चापि हस्तिकक्षोऽपरा-
जितः । चत्वार एते कथमा व्याख्यातास्तीव्रवेदनाः”
इति कीटशब्दे विवृतिः । एका तुल्या जातिः सामान्यध-
र्मोऽस्य । शतव्यधर्मयुक्ते त्रि० कर्मधा० । शतव्यधर्मो
स्त्री । तामर्हति ह । एकजातीय समानवर्मान्विते त्रि०
“एवमेकजातीयानां महाशरीरेभ्यः कृशशरीराः प्रधान-
तयाः” सुश्रु० “एकः प्रकारः जातीयर् । एकजातीय ।
तुल्यप्रकारे त्रि० ।

एकजीववाद् पु० एक एव जीव इत्येवं वादः । एक चैतन्य-
मेकयैवाविद्यया बद्धं संसरति तदेव ज्ञानेन कदाचिन्मुच्यते
नास्मादादीनां वन्धमोक्षौ स्त इत्येवं रूपे विद्वान्ये-
कदेशिवादभेदे । उक्तौ चैकानेकजीववादौः वेदा० प० यथा
“एकजीववादेऽविद्याप्रतिबिम्बो जीवः अनेकजीववादे तु
अन्य करणप्रतिबिम्बः स च जायतस्त्रसुषुप्तिरूपावस्था-
त्रयवान् । तत्र जाग्रदशा नाम इन्द्रियजन्यज्ञानावस्था-
अवस्थान्तरे इन्द्रियाभावाच्चातिव्याप्तिः । इन्द्रियजन्य-
ज्ञानज्ञानकरणवृत्तिः स्वरूपज्ञानस्थानादिनात् । सा-
चान्तःकरणवृत्तिरावरणाभिभवार्थेत्येकं मतम् । तथाहि
अविद्योपहितचैतन्यस्य जीवत्वपक्षे षटाद्यधिष्ठानचैतन्यस्य
जीवरूपतया जीवस्य सर्वदा षटादिभानप्रसक्तौ षटा-
द्यावच्छिन्नचैतन्दावरकमज्ञानं मूलाविद्यापरतन्त्रमवस्थाप-
दवाच्यमभ्युपगम्यम् । एव सति न सर्वदा षटादे-
भानप्रसङ्गः अनादृतचैतन्यसम्बन्धस्यैव भानप्रयोजकत्वात् ।
तस्य चावरणस्य सदातनत्वे कदाचिदपि षटभानं न
स्यादिति तद्भेदे वक्तव्ये तद्भङ्गजनकं न चैतन्यमात्रं, त-
द्भासकस्य तदनिवर्त्तकत्वात् न पि इत्युपहितं चैतन्यं
परोक्षस्येऽपि तत्त्ववृत्त्यापत्तेरिति परोक्षव्यावृत्तिवृत्ति-
विशेषस्य आवरणमनुकूलमिच्छावरणाभिभवार्था वृत्ति-
रुच्यते । सम्बन्धायां वृत्तिरित्यपरं मतम् । तत्रा-
विद्योपाधिको जीवोऽपरिच्छिन्नः स च षटादिप्रदेशे वि-
द्यमानोऽपि षटाद्याकारापरोक्षवृत्तिविरुद्धायां न
षटादिकमवभासयति षटादिना समं सम्बन्धाभावात् त-
त्तदाकारवृत्तिदशायां तु भासयति तदा सम्बन्धसत्त्वात् ।
ननु अविद्योपाधिकस्य जीवस्यापरिच्छिन्नस्य स्वतएव स-
मस्तवस्तुसम्बद्धस्य वृत्तिविरुद्धायां सम्बन्धाभावाभि-
धानमसङ्गतं असङ्गतत्वदृष्ट्या सम्बन्धाभावाभिधाने च
वृत्तगन्तरमपि सम्बन्धेन स्यादिति चेत् उच्यते
न हि वृत्तिविरुद्धायां जीवस्य षटादिना बहु सम्बन्ध-
सामान्यं निषेधामः किन्तु षटादिभानप्रयोजकं सम्बन्ध-
विशेषम् । स च सम्बन्धविशेषोऽपि यावभासकस्य जीवचै-
तन्यस्य च व्यष्ट्यव्यवृत्तकतात्तत्त्वः कदाचित्कृतत्तदाकार-
वृत्तिनिबन्धन । तथाहि तैजसमन्तःकरणं खच्छद्रव्यत्वः तु
स्वतएव जीवचैतान्याभिव्यङ्गनसमर्थं षटादिकन्तु न तथा
अस्त्वच्छद्रव्यत्वात् । स्थाकारवृत्तिसंयोगदशायान्तु वृत्त्या-
भिभूतजाद्यधर्मकतया वृत्तुत्पादितचैतन्याभिव्यङ्गन-
योग्यताश्रयतया च वृत्तुत्पादनन्तरं चैतन्यमभिव्यनक्ति ।